

**ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІ ТА
ЛІНГВІСТИЧНІ ДОСЛІДЖЕННЯ В УМОВАХ
РЕФОРМАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ У АГРАРНІЙ
ОСВІТІ ТА НАУЦІ**

МАТЕРІАЛИ ДЕРЖАВНОЇ НАУКОВОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

23 листопада 2017 року

**Біла Церква
2017**

рекомендують надсилати учням повідомлення з інформацією щодо нового матеріалу, вивченого на занятті, або деталі стосовно телевізійних програм для обов'язкового перегляду учнями з навчальною метою тощо. Кожне з названих досліджень побудоване на використанні тої чи іншої характеристики мобільного телефону та ілюструє величезний потенціал останнього як засобу навчання.

Останнім часом усе частіше з'являються дослідження, у яких розглядається питання використання мобільних телефонів для збільшення словникового запасу учнів у процесі вивчення іноземної мови, при цьому наголошується на різних аспектах проблеми. Наприклад, С. Браун і Б. Куліган дають ретельний огляд середовища, у якому учні створюють словникові флеш-картки на комп'ютері, а потім використовують їх на своїх мобільних телефонах у процесі навчання. Ці автори вказують на переваги такого вивчення лексики, оскільки вона доступна у будь-який час та у будь-якому місці. Інший приклад використання мобільних телефонів описують П. Торнтон і С. Гаузер: учням пропонується завантажити відеоуроки на тему англійських ідіом, вивчити їх, а згодом, під час заняття у класі, виконати вправи, у яких ці ідіоми використовуються. Такі матеріали надзвичайно позитивно сприймаються учнями, їх вважають не лише корисними, а й цікавими.

Отже, використання мобільних телефонів у навчанні іноземної мови знаходиться на етапі поступового виходу з навчального середовища та входження в реальний світ. З'явилася можливість за допомогою мобільних телефонів створити багатше навчальне середовище для учнів. Вони надають студентам більше свободи у плані місця і часу виконання їхніх завдань з іноземної мови порівняно з персональними комп'ютерами.

УДК 378.015.3:502/504

ТИМЧУК І. М., канд. пед. наук

Білоцерківський національний аграрний університет

ДО ПРОБЛЕМИ ТЕОРЕТИЧНИХ ЗАСАД ГУМАНІЗАЦІЇ НАВЧАННЯ СТУДЕНТІВ-ЕКОЛОГІВ

Дослідження проблеми гуманізації навчання у ВНЗ дозволило констатувати, що проблема гуманізації освіти вивчається на теоретичному та прикладному рівнях; створено орієнтовну модель гуманізації навчально-виховного процесу; визначено сутнісні ознаки гуманістичної парадигми навчання і виховання. Гуманізація вищої освіти досліджується на рівні розробки методів, прийомів, принципів гуманізації навчання і виховання; обґрунтована концепція гуманізації та гуманітаризації вищої технічної освіти; дисертаційні роботи виконані на матеріалах гуманізації навчально-виховного процесу при підготовці майбутніх фахівців-менеджерів, медиків, вчителів, студентів технічних закладів.

Аналіз наукової літератури засвідчив, що проблема екологічної освіти є актуальною і розглядається в різних аспектах, які можна умовно поділити на 4-и групи: філософські, концептуальні та історичні аспекти екологічної освіти; аспекти формування екологічної культури; аспекти підготовки педагогічних та науково-педагогічних працівників до здійснення екологічної освіти; екологічна освіта дітей і молоді. Здійснений нами аналіз наукових праць показав: незважаючи на те, що за останні десять років з'явилося багато публікацій та дисертаційних досліджень з проблеми гуманізації та екологізації освіти, залишилась нерозробленою проблема підготовки гуманістично спрямованих особистостей майбутніх фахівців-екологів.

На основі детально проаналізованого поняттєво-категоріального апарату з проблеми дослідження: «гуманізм», «гуманність», «гуманізація», «гуманізація освіти», «гуманізація навчання», «гуманізація вищої освіти» розкрито та введено до обігу нові поняття: «гуманізація вищої екологічної освіти» – це феномен, провідним принципом якого є визнання особистості головним багатством суспільства; формування нового типу гуманістично спрямованих фахівців-екологів, основним змістом діяльності яких є не лише сукупність відповідних поглядів та уявлень про природоохоронну діяльність, а й сформованість у студентської молоді готовності до такої діяльності, результатом котрої має стати не лише збалансованість компонентів довкілля, а загалом – збереження людства; «гуманістично спрямована особистість майбутнього еколога» – це особистість, що живе в гармонії із людьми й природою; до людей і до природи ставиться як до найвищої цінності; їй характерний сформований екоцентричний тип екологічної свідомості; це особистість, яка має право на розвиток своїх здібностей, на щастя і свободу.

Зміст даних дефініцій є засадовим для обґрунтування в подальшому гуманістично спрямованої особистості майбутнього фахівця-еколога.

УДК 378.22.091.12-057.164:63

ТКАЧЕНКО О.В., аспірантка

Білоцерківський національний аграрний університет

АСИСТЕНТСЬКА ПРАКТИКА У ПРОФЕСІЙНО-ПЕДАГОГІЧНІЙ ПІДГОТОВЦІ МАГІСТРА-АГРАРІЯ

Магістр, відповідно до Закону України «Про вищу освіту» (2014), це вчений ступінь особи, яка на основі ступеню бакалавра здобула повну вищу освіту, спеціальні уміння та знання, достатні для виконання професійних завдань та обов'язків (робіт) інноваційного характеру певного рівня професійної діяльності.

Підготовка магістра здійснюється на основі освітньо-професійної програми, яка забезпечує одночасне здобуття повної вищої освіти за спеціальністю та кваліфікацією. Освітньо-професійна програма підготовки